

[Sonja Albrink]

værre end de problemer, resten af landet for øjeblikket har. Derfor skal der gøres en ekstraordinær indsats for Bornholm, hvilket jeg tror så godt som alle i dette Folketing er enige om; det må Fremskridtspartiet også have opdaget. Regeringen med samordningsministeren som koordinator er i fuld gang med i samarbejde med bornholmerne at sætte en totrins hjælpepakke for Bornholm i gang. Det arbejde mener jeg skal færdiggøres, inden man begynder at diskutere et forslag som det her foreliggende fra Fremskridtspartiet.

Hvad det mere specifikke indhold af beslutningsforslaget angår, kan jeg kun tilslutte mig de bemærkninger, som ministeren gjorde.

CD kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Ebbe Lundgaard (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne fremføre følgende:

Fremskridtspartiet har fremsat et meget vidtgående forslag om Bornholm, som fritager alle virksomheder for skatter og afgifter samt miljømæssige begrænsninger med hensyn til by- og lændzonestatus, kystcirkulære, fredskovspligt og en række andre ting.

I virkeligheden er forslaget vel nærmest en frigørelse af Bornholm med hensyn til overholdelse af en række almindelige regler i Danmark, samtidig med at de danske statsforpligtelser med hensyn til finansiering af sociale udgifter osv. opretholdes.

Det Radikale Venstre skal afvise forslaget med henvisning til ministerens tale. Men når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at vi varmt støtter, at der skabes særlige muligheder for Bornholm, men vi er naturligvis helt imod Fremskridtspartiets tankegang om at fjerne de miljømæssige reguleringer. Det vil netop ødelægge de særlige naturkvaliteter, som er på Bornholm.

Så langt så godt. Men vi er indstillet på domsfrie drøftelser om forbedringer af mulighederne på Bornholm. Udgangspunktet for os er, at der skal skabes lige muligheder for Bornholm, men vi skal forhindre, at disse muligheder medfører udgifter til f.eks. omgåelse af skattelovgivningen af personer uden nogen tilknytning til Bornholm.

Min tilkendegivelse er altså en afvisning af forslaget, men et løfte om løbende at finde nye og gerne utraditionelle løsningsmuligheder for øsamfundet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Den radikale ordfører tog udgangspunkt i et synspunkt, der har været fremført flere gange under debatten, men som ikke bliver rigtigere af at blive sagt mange gange, nemlig at når bornholmsk erhvervsliv, hvis dette forslag blev vedtaget, slipper for betaling af f.eks. selskabskat, nogle stempelafgifter og nogle ejendoms-skatter, ville der blive en skævvridning, fordi det stadig væk ville være statens pligt at afholde f.eks. sociale udgifter på Bornholm.

Men virkeligheden på Bornholm er den, at staten i dag betaler de penge, og den kurve for udgifterne fra det danske samfund til Bornholm – hvis man må tillade sig at bruge den fremstilling af det – er eksplosivt stigende, for der fyres tusind mennesker om ugen på Bornholm, som jeg har citeret amtsborgmesteren for tidligere. Der er altså tusind mennesker, som ryger over på offentlig forsørgelse. Der er endnu flere tragedier, familier, der brydes op osv., i kølvandet på det, der sker på Bornholm.

Der er derfor ikke tale om, at vi med dette forslag pådrager det øvrige samfund flere udgifter. Det, vi gør, er, at vi erkender, at hvis der skal ske noget på Bornholm, hvis der skal være en ægte vækst, så folk igen kan komme i rigtigt arbejde på Bornholm, så de ikke bare sendes på et tømme vandpytte-kursus i Neksø, fordi de skal på et eller andet AUD-kursus eller noget i den stil, så skal der nogle rigtige arbejdspladser til.

Når virksomhederne i dag har så svært ved at klare sig på Bornholm, så må vi hjælpe dem, og i stedet for at hjælpe dem ved at give dem tilskud til at ophugge deres fiskerkuttere mener vi, det er bedre at sige: O.k., så lad os da fraskrive os de skatter, som alligevel ikke vil komme, når virksomhederne lukker, og så prøve at få gang i noget rigtig erhvervsudvikling på Bornholm.

Nej, vi vil ikke ødelægge naturkvaliteterne på Bornholm, som det bliver påstået, men hvis et hotel vil udvide med 10 hotelværelser, er det dumt at sige nej til det.